

RAZVOJ TEHNOLOGIJE UTJEČE NA ZAHLAĐENJE MEĐULJUDSKIH ODNOSA

Ovaj naslov bila je tema s kojom je Srednja škola Sesvete, odnosno gimnazijski program, sudjelovalo u jednoj od emisija Parlaonice HTV-a.

Pripreme za snimanje bile su naporne i iscrpljujuće, ali zabavne i korisne. Većina učenika je na TV-u već gledala kako se raspravlja i pomislila da je to lako. Naprotiv, vrh je bio jako visoko i trebalo ga je osvojiti.

Smislili smo tri teme, a urednici emisije odabrali su „Razvoj tehnologije utječe na zahlađenje međuljudskih odnosa“. Nakon što smo se podijelili u afirmacijsku i negacijsku grupu, smišljali smo argumente. To je bilo jako teško. Trebalo se držati teme, a mi smo znali često odlutati. Drugi zadatak bio je snimiti skeč i anketu. Da napomenem, dobili smo upute kako bi to sve trebalo izgledati, a snimanje, scenarij i šminka skeča bila je na nama. Snimanje skeča trajalo je cijeli dan i bilo je jako naporno. Snimanje jedne scene po dvadesetak puta, iz svih kutova dovelo je glumce do „plača“.

Ljudi su ispred kamere bježali, trebalo ih je pohvatati i moljakati da nam odgovore na nekoliko pitanja. Trčati s mikrofonom u ruci i loviti nezainteresiran i sramežljiv narod. Nakon što smo obavili snimanja, spremali smo se za onaj glavni dio cijelog putovanja,

snimanja u studiju. Trebalo je sastaviti uvodne i završne riječi, smisliti kako zeznuti protivnike. Trebali smo odabrati goste. Bilo je svakakvih prijedloga, od manekena do sportaša. Gosti su na kraju bili: gđa Maja Gregl - dramaturginja, gđa Danijela Dvornik - svima poznata, gospon Matija Babić - urednik Iskon portala te gospon sociolog Ivor Altaraz.

Snimanje na HTV-u bilo je dogovoreno za subotu 26. siječnja 2008. g. što mnogima nije odgovaralo zbog početka instruktivnih seminara za prijemne ispite. Uzbudeno smo čekali početak snimanja. Onako lijepi, dotjerani, uzbuđeni, nasmiješeni odveli su nas u studio. Razočaranje. Mali studio, neudobni stolci. Krenuli smo sa snimanjem. Predstavnici grupa dali su svoje uvodne riječi kojima su označili početak rasprave. Osjećala se nervoza i napetost. Nije bilo lako započeti. Nakon zagrijavanja argumenti su počeli padati s neba - da, ne, jesi siguran, provjeri, pitaj, kakve to veze ima s time - bile su često izgovorene riječi. Mikrofonu su nas oblijetali. Palo je nekih bisera. Raspravi nije bilo kraja. Samo je tekla, tekla i tekla. Predah. Kada smo napunili baterije, vratili smo se u studio, ali s gostima. Bili smo zadovoljni komentarima gostiju jer smo

dobili ono što smo htjeli - dramaturginja i sociolog na afirmacijskoj strani, a gđa Dvornik i Matija na strani negacijske ekipe. Nakon 3 sata parlanja došao je i kraj. Trebalo je još samo dati završne riječi te čuti odluku sudaca. Pobijedila je afirmacijska ekipa zbog bolje obrane svojih argumenata, pa s vašim dopuštenjem molim jedan spontani pljesak. Nije važno pobijediti. Najvažnije je da smo pokazali svoje govorne sposobnosti, da se znamo boriti za svoje, braniti svoje stavove te ono najbitnije da smo predstavili našu školu u najboljem izdanju, izdanju nas samih.

Ana Delić

Jesu li Hrvati pedofobični?

(doživljaj parlaonice jednog tehničara)

Subota, 26. 1. 2008. – dolazak na adresu Prisavlje 3 HRT-a. Atmosfera opuštena uz jutarnje ispijanje kave u holu ispred studija, traju završne pripreme, grupa se lagano dijeli kako bi smislila konačne govorničke strategije za poraz suparničke grupe.

Tema je pedofobija, latinski naziv za pojavu straha od djece. Dvije grupe bile su afirmacijska i negacijska i zastupaju suprotne stavove. Afirmacijska zastupa

mišljenje da postoji strah od djece i da je opravdan dok negacijska tvrdi da je lako odgajati djecu i treba ih imati puno.

Napetost je porasla kada je redatelj izišao iz studija i pozvao nas unutra. Konačno studio. Očekivao sam ljepši i veći studio. Svatko je zauzeo svoje mjesto i „mrko“ gledao suparničku ekipu. Ulaze članovi komisije i voditelji. Jedina misao je kako će nas komisija doživjeti. Gledala nas je ta komisija kao neki suci, dodatna napetost. Vrijeme je prolazilo, uključujemo se vrlo dobro u

debatu i postajemo opušteniji. Dolaze i gosti, objašnjavaju postupke u odgoju. Dolaze i završne riječi vođa grupa. Konačno komisija donosi odluku. Jedan glas za afirmacijsku, jedan za negacijsku i jedan suzdržan. Voditelj proglašava parlaonicu vrlo zanimljivom upravo zbog neriješenog rezultata.

Sve pohvale parlaonici. Izgleda da se uz druženje može puno naučiti i zabaviti.

Josip Mlinarić
foto: Ružica Pavlović